

Morgondagen kan visa sig radikalt annorlunda

Majoriteten av västvärldens befolkning är idag djupt rotad i ett modernt levnads-mönster präglad av efterkrigstidens ekonomiska tillväxt. Alltifrån fyrtioalister till dagens unga generation har närts med insikten att livet består av att surfa på en aldrig sinande framgångsvåg. Våra hjärnor tenderar att hålla fast vid idén om att morgondagens förutsättningar kommer att förbli precis som i dag eller alternativt bättre uppdaterade versioner.

Om covid-19 hitintills har lärt oss någonting så är det att morgondagen kan framstå som radikalt annorlunda jämfört med idag. En sårbarhet i hela den globala samhällsstrukturen har på endast några veckor blottlagts med generande tydlighet. Inom sjukvårdssektorn har bristerna visat sig påtagliga och bräckligheten i globalisternas moderna produktionssystem har blivit uppenbara.

De globala leveranskedjorna kan liknas vid ett rotsystem med "just in time-koncept" vilket nu visat sig vara en akilleshäla som tvingat stora delar av tillverkningsindustrin till ett tvärstopp på grund av brist på komponenter. Alla samhällsfunktioner lever nu under riskfyllda hot. I rådande situation är allt nu möjligt, alla scenarier finns på bordet.

Från de finansiella sektorerna har stater och centralbanker garanterat enorma belopp i form av nya räddningspaket. Stimulanser som redan utlovats når i vissa länder redan upp till betydande delar av BNP och ytterligare åtgärder krävs högst sannolikt för att stötta svajiga system. Samtidigt krymper skatteintäkterna i takt med stigande arbetslöshet vilket ytterligare påskyndar risken för krisande budgetar och sprängda underskott.

En inkomstnedgång är problematisk men hanterbar utan skuld. Beklagligt nog ökade den globala skuldnivån ytterligare efter 2008 års finanskris, uppmuntrade av låga styrräntor och riklig likviditet som utvecklats av världens centralbanker. Den globala skulden i procent av BNP steg från 2007 års 250 procent av BNP till 325 procent 2019. Nuvarande skuldnivåer är tredubbla mot vad de var 1999. Sedan förra finanskrisen har uppfinningsrika politiska beslut radikalt förvärrat problemet vilket garanterar att kommande omstruktureringar blir desto mer smärtsamma.

Vi har invaggats i den falska föreställningen att gratispengar är just utan någon kostnad men i själva verket kommer det att kosta oss allt. Samtliga av de nu aktuella åtgärderna med enorma likviditetstillskott är i grund och botten liktydigt med missbrukarens nyttjande av droger.

Hoppet står nu till att den globala ekonomin på ett mirakulöst sätt snabbt återhämtar sig. En första förutsättning för ett sådant scenario skulle vara att den globala ekonomiska strukturen i grunden var sund innan viruset slog till, tyvärr var realiteten den rakt motsatta. I förlängningen är de pengar som regeringarna nu trycker de absolut dyraste. Bubblan har redan imploderat och likviditet skyfflas nu ner i en omättlig avgrund.

Aldrig tidigare har vi på global nivå ställts inför ett liknande apokalyptiskt scenario. En systemkris gastkramar nu världen. Vinden har mojnät och framgångsvågen har ebbat ut.

1 Joh 2:16 För allt det som är i världen, köttets begär och ögonens begär och ett högfärdigt levnadssätt, det kommer inte från Fadern utan från världen. 17. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet. (Reformationsbibeln)

